

Protagoræ professionem. Falsum enim est, & non verum, sed apparens verisimile. & in nulla arte, nisi in Rhetorica, & Contentiosa. Ac de enthymematicis quidem, & veris & apparentibus dictum est.

CAPVT XXV.

DE dissolutionibus autem consequens est iis, quæ dicta sunt, ut disputemus. Licet verò dissolvere, aut contra ratiocinando, aut obiectionem afferendo. Ac contra quidem ratiocinari manifestum est ex iisdem locis posse contingere. ratiocinationes enim ex probabilibus sunt, quæ autem probantur, multa contraria inter se sunt. Obiectiones verò afferuntur, ut etiam in Topicis, quatuor modis, aut enim ex eodem: aut ex simili: aut ex contrario: aut ex iudicatis. Dico ab eodem, ut si amorem enthymema esset bonum esse, obiectio dupliciter esset: aut enim in uniuersum dicendo, omnem indigentiam malum esse: aut secundum partem, quia non diceretur Cauius amor, nisi essent etiam mali amores. A contrario obiectio affertur, ut si enthymema esset, bonum virum omnibus amicis benefacere. At ne improbus quidem malè. A similibus si esset enthymema, qui malum acceperunt, eos semper odio habere. At neque qui beneficiùm acceperunt, semper amant. Iudicia sunt à claris viris, ut si quis enthymema proferret, temulentis oportere veniam dare, quia ignorantes peccant: obiectio est. Non igitur Pittacus laudandus: non enim grauiores pœnas lege constituisset, si quis temulentus peccasset. Et quoniam enthymemata ducuntur ex quatuor: & quatuor hæc sunt, verisimile, exemplum, tecmerium, signum: & quæ ex iis, quæ plerumque aut sunt, aut videntur, collecta sunt enthymemata, ex verisimilibus sunt: quæ ex inductione rei similis, aut vnus, aut plurium, cum aliquis, qui assumpsit vniuersale, deinde concludat id, quod est in parte, ab exemplo: quæ ex necessario, & eo, quod est, à tecmerio: quæ ex eo, quod est in vniuersum, aut in parte, siue sit, siue non, à signis. Verisimile autem est, non quod semper, sed quod plerumque: apparet talia enthymemata semper licere dissolvere, afferendo obiectione. dissolutio autem apparent, sed nõ vera semper. Non enim negando esse verisimile soluit, qui obiicit, sed negando esse necessarium. Quamobrè & semper meliore

Α τὸ Πρωταγόρου ἐπάγγελμα· ψευδὲς τε γὰρ ὅτι, καὶ ἐν ἀληθείᾳ, ἀλλὰ φαινόμενον, καὶ ἐν οὐδεμίᾳ τέχνῃ, ἀλλ' ἐν ῥητορικῇ καὶ ἐρετικῇ. καὶ περὶ τῶν ἐνδυμημάτων, καὶ τῶν ὄντων, καὶ τῶν φαινόμενων εἰρητικῶν.

Κεφάλαιον κε.

Περὶ δὲ λύπειν, ἐχρύδιόν ὅτι ἤδη εἰρη-
υμένων εἰπεῖν. Ἔστ δὲ λύπειν ἢ αἰτὶ συλ-
λογοσιμῶν, ἢ ἐνιστασιν ἐνακόνα. τὸ ὑφ' οὗ
B αἰτὶ συλλογῆς ἐστὶ, θύλον ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν
τόπων ἐνδεχθῆ ποιῆν οἱ ὑφ' ἧδ συλλογοσιμῶν,
ἐκ τῶν ἐνδεχθῶν δοκαιοῦτα δὲ πολλὰ ἐναντία
ἀλλήλοις ὄσιν. αἱ δὲ ἐνισταίσι φέρονται, κα-
δαίτηρ καὶ ἐν τοῖς τοπικοῖς, τετραχῶς· ἢ γὰρ
ἐξ ἑαυτῆ, ἢ ἐκ τῶ ὁμοίου, ἢ ἐκ τῶ ἐναν-
τίου, ἢ ἐκ τῶ κενρυμένων. λέγω δὲ, ἀφ' ἑαυ-
τῆ ὑφ', ὅταν εἰ ἀπὲ ἐσοτος εἴη ἐνδυμημα,
C ὡς ἀπουδίας, ἢ ἐνστασις διχῶς· ἢ γὰρ κα-
δάλου εἰπόντα, ὅτι πάντα ἐνδεῖα ποιηθῶν· ἢ
κτ' μέρος, ὅτι ἐκ αἰ ἐλέγετο Καυῖος ἔσος, εἰ
μὴ ἦσαν καὶ ποιηθῶν ἔσοτος. ὅπῃ δὲ τῶ ἐναν-
τίου, ἐνστασις φέρεται· ὅπῃ, εἰ τὸ ἐνδυμημα
D λῶ, ὅτι ὀ ἀγαθὸς αἰὲρ πάντας τῶ φίλους δι-
ποιεῖ· ἀλλ' οὐδ' ὁ μαθηθῶν, κακῶς, ὅπῃ
δὲ τῶ ὁμοίου, εἰ λῶ τὸ ἐνδυμημα, ὅτι οἱ
κακῶς πεποδότες αἰεὶ μασοσιν, ὅτι ἀλλ'
οὐδὲ οἱ δὲ πεποδότες αἰεὶ φιλοσιν. αἱ δὲ
κρίσις αἰ δὲ τῶ γυναικῶν αἰθρῶν· ὅπῃ, εἰ
πε ἐνδυμημα εἰπεῖν, ὅτι τῶς μεδύοισι δὲ
σολγῶρμῶ ἔχειν· ἀρνοοῦντες γὰρ ἀμαρτά-
νοσιν ἐνστασις ὅτι, οὐκ οὐκ ὁ Πισπῶκος ἀνε-
τῶς· οὐ γὰρ αἰ μείζους ζημίας ἐνομοθέτησεν,
εἰαὶ πε μεδύων ἀμαρταῖν. ἐπεὶ δὲ τὰ ἐνδυ-
μήματα λέγεται ἐκ τῶ ἄρον· τὰ δὲ τῶ ἄ-
E εα ταῦτά ὄσιν, εἰκός, παρὰ δειγμα, τεκμή-
ριον, σημιῶν· ἔστ δὲ, τὰ ὑφ' ἐκ τῶ ἄς ὅπῃ το-
πολύ ἢ ὄντων, ἢ δοκαιοῦτων, συνηγεῖα ἐν-
δυμημάτων ἐκ τῶ εἰκότων, τὰ δὲ δὲ ἐπαγω-
γῆς, διὰ τῶ ὁμοίου, ἢ ἐνός, ἢ πλείονων, ὅταν
λαβῶν τὸ καδάλου, εἴτα συλλογισται τὰ
μτ' μέρος δια παρὰ δειγματος· τὰ δὲ, δὲ ἀ-
αγκῆου καὶ ὄντος, διὰ τεκμηρίου· τὰ δὲ,
F διὰ τῶ καδάλου, ἢ τῶ ἐν μέρει ὄντος, εἰαὶ τε
μῆ, διὰ σηκῆων τὸ δὲ, εἰκός, οὐ τὰ αἰεὶ, ἀλλὰ
τῶς ὅπῃ τοπολύ φαίνεται ὅπῃ, τὰ ταυαῦτα ὑφ'
τῶ ἐνδυμημάτων αἰεὶ ὄσιν λύειν, φέροντα

ἐνστασιν· ἢ δὲ λύσις φαινόμενῃ, ἀλλ' ἐν ἀληθείᾳ αἰεὶ· οὐ γὰρ ὅτι ἐκ εἰκός, λύει ὁ ἐν-
στάσιμῳ, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀναγκῆρον, διὸ καὶ αἰεὶ ὄσιν πλεονεκτεῖν ὁπολογοῦμενον μᾶλλον
ἢ κατηγο-